

tíðindablaðið

sosialurin

Útgevandi: P/f Sosialurin
 Ábyrgdarblaðstjóri: Jan Müller
 Fyrirtaksstjóri: Krisjan Dahl
 Blaðfólk: Høgni Djurhuus og Randi Jacobsen
 Uppseting: P/f Sosialurin
 Prent: P/f Pressan 1981

Argjavegur 26,
3800 Argir.Postsmoga 76,
3800 Tórshavn.

Telefon 118 20.

Sølulíðið virkar ikki nóg væl

oddagrein

Í BLAÐNUM hósdagin var samrøða við stjóran í Nordafar í Føroyingahavnini. Samrøðan snúði seg um søluna av teimum 200 tonsunum av fiski, sum virkið í Føroyingahavnini tók ímóti í summar.

Í SAMRØÐUNI segði stjóran, at Nordafar hevði fingið 700 tús. kr. meira fyri fiskin, við tað at fiskurin varð seldur uttan um Føroya Fiskasølu. Fiskasølan hevði lítlan ella ongan ómak gjørt sær fyri at selja fiskin, við tí úrsliti, at talan varð um ein prísmun uppá heilar 700 tús. kr.

SUM ØLL VITA, veðheldur landskassin fyri Nordafar. Varð fiskurin hjá Nordafar seldur fyri 700 tús. kr. minni, so vórðu 700 tús. kr. meira hjá landskassanum at lagt út í effektivum veðhaldi. Hetta bendir á, at virðingin fyri almennum pengum er alt ov lítil. Stendur landskassin við endan, so er alt í lagi og líka mikið, um selt verður fyri 700 tús. kr. meira ella minni.

Í VALSTRÆÐNUM uppundir lögtingsvalið vísti javnaðarflokkurin í, at fiskivinnuni restar einar 300 mió. kr. í, til tess at fáa endarnar at røkka saman. Hetta er tann peningur, ið verður goldin yvir figgjarlógina, sum minstuløn og annar stuðul til fiskivinnuna. So státt stendur landskassin við end-

an, tá tosað verður um fiskivinnuna sum heild.

SPURNINGURIN er tí, um almennu veðhaldini og almenna ískoytið til vinnuna eru koddar, sum framleiðslulíðið og sølulíðið hvíla á, tá tey kortini eru vitandi um, at restar nakað í, so er tað almenna til reiðar at rinda munin annaðhvørt við veðhaldum ella við beinleiðis ískoyti. Ein slík støða er ótolandi og samfelagið kann ikki liva við slíkum umstøðum.

TAÐ ER FÚRA RÆTT sum javnaðarflokkurin vísti á í valstríðnum. Vit mugu broyta framleiðslumynstrið. Vit mugu góðska framleiðsluna meira. Vit mugu hava eitt fjølbroyttari úrval av vørum til útflutnings. Og vit mugu fram um alt reka ein annan sølupolitik. Tær hundrættals milliúnir krónur, sum í dag resta í, mugu vit hava inn.

GRUNDARLAGIÐ undir einum broyttum sølupolitikki er útbúgving av fólki til søluarbeiði og eitt munandi størri tal av fólki til hetta arbeiði. Eisini mugu tað almenna og vinnan fáa størri innlit í sølulíðið. Somuleiðis mugu fleiri sølufelagsskapir sleppa at virka. Hetta arbeiði kann ikki framhaldandi vera ein loynidómur.

Sendið
lesarabrevini
til Sosialin

Um at gloyma illvilja

Aftaná valið hevur Jógvan Sundstein sagt seg vera vónbrotnan um at »Atli Dam ikki hevur verið meira opin fyri einum samarbeiði« og hevði mælt til, at »flokkanir skuldu gloymt tann illvilja, ið summir hava móti øðrum...«

Nú er tað soleiðis við illvilja, at hetta er ein kensla, sum er sera løtt at ala fram hjá fólki. Men at fáa fólk at gloyma hesa somu kenslu er als ikki nøkur løtt uppgáva. Vit vita enn, at illvilji ofta fer í arv frá ættarliði til ættarliði. Vit hoyra hvønn dag í tíðindunum um avleiðingarnar av illvilja millum fólk, men tað er ikki meira enn tað kemur fyri seg, at vit frætta um, at illvilji er »gloymdur«.

Sjálvt í hesum landi, sum man vera eitt tað besta land í heiminum at liva í, plágast vit av hesum illvilja, sum Jógvan, og vit onnur við, vil hava gloymdan. Um hugsað verður um okkara flokkar, vita vit, at undir krignum var ein stórur illvilji millum fólkaflaksfólk og javnaðarfólk. Hesin illvilji var so áhaldandi, at ikki fyrr

enn í 1975 kundi koma uppá tal at skipa eina samgongu millum hesar báðar flokkar. Og sjálvt um tá vóru liðin 30 ár síðan krigslok, var hetta gjørt við ringum tannabiti av mongum sum mintust krigstíðina.

Men samgongan sum var skipað í 1975 var ein einastandandi møguleiki fyri at slætta sjógv í føroyskum politikki og at prógva, at føroyingar nú vóru komnir so langt, at teir kundu samstarva yvir nærum øll flokksmørk.

Nú 10 ár seinni siggja vit, at tað hevur bert gingið eftir hæli á hesum øki. Hesa tíðina hevur fólkaflokkurin verið í samgongu við nærum allar flokkar, men hetta tíðarskeið hevur skapað eina so stóra illvild, at allir hesir flokkar helst vilja gera eina samgongu uttan fólkaflokk. Og einhver tanki um eina samgongu millum fólkaflokk og javnaðarflokk er óhugsandi í dag, hóast flokkanir saktans kundu samst um eitt samgonguskjal og skipan av landsstýri. Men málagníð hjá fólkaflokkinum hevur seinastu 10 ár-

ini skapað ein slíkan illvilja, at javnaðarfólk als ikki vilja hava nakað sum helst við fólkaflokkinn at gera. Og Jógvan má vita, at ein illvilji miðvist upp-arbeiddur gjøgnum so langa tíð verður ikki gloymdur eftir einum degi. Uppgávan hjá Jógvan hevði verið ólíka lættari um hann hevði kunnað fyrirbyrgt hesum illvilja.

Um fólkaflokkurin fer í andstöðu nú, hevur hann bert sær sjálvum fyri at takka. Men hesi komandi árin hevur hann so tveir møguleikar. Annar er at skapa enn meira illvilja, sum tað kemur at taka enn longri tíð at »gloyma«. Hetta kemur at gera tað enn meira óliviligt her á landi og kemur at gera fólkaflokkinn enn meira óynsktan sum partnara.

Hin møguleikin er at royna at broyta tann upp-arbeidda illviljan til ein tilsvarendi góðvilja ella vælvild. Hetta kemur at taka tíð, men vit hinvegin færa til, at Føroyar verða eitt betri land at liva í, og at ein aftur kann koma at fáa virðing fyri fólkaflokkinum!

o.

Hví gera ein kvinnulista?

Eitt tað fyrsta, fólk spyrja ein er, hvi ein kvinnulista? hví kvinnur isolera seg á einum lista, hvi útiýsa mannfólkið. Er tað ikki at gera tað heila bara verri? Eg haldi ikki, og her vil eg greiða so nøkulunda frá minari stöðu.

Okkara stýrisskipan er soleiðis, tað sáu vit til lögtingsvalið, at kvinnur so at siga ikki koma upp í part, tær eru á listanum, men hava ongan møguleika, annað enn at samla stemmur til flokkinn.

Vágoyggjin, t. d. var ein mannfólkalisti øll sum hon er, síðsta lögtingsval, tí har var ikki ein einasta kvinna á nøkrum lista. Hetta er veruleikin, og soleiðis fer at vera leingi afturat, um vit ikki finna uppá nakað nýtt.

Tað nýggja er so KVINNULISTIN.

Kvinnur mugu vera við har avgerðir verða tiknar, vit mugu taka ábyrgd og ávirka okkara samfelag, við okkara hugsanum. Tað er skomm og ábyrgdarleyst av okkum kvinnum at ongín kvinna er í býráðnum.

Øll siga at kvinnur velja ikki kvinnur.

Men hví velja menn, tá kvinnur duga?

Tær taka sær av figgjarviðurskiftunum í heiminum í dagliga húsarhaldinum.

Tær hava í øldir framleitt neyðugar vørur.

Tær uppala børnini mentunarlíga, geva teimum mál, siðmenning og søgu.

Tær eru ekspertar í sosiala økinum, hava umsorgan fyri børnum, ungum, monnum, sjúkum og gomlum.

Kvinnur hava livandi kunnleika til hesi mál, sum í størri samanhengi eru júst tey politisku málini, sum býráðsarbeiðið snýr seg um. Latið livsroyndir kvinnunar koma samfelagnum til góðar.

Gev tína stemmu til Kvinnulistan og latið okkum fáa fleiri kvinnur í býráðið.

Ingvor Nolsøe
Kvinnulistin

Leyst starv

Eitt starv sum sosialráðgevandi á Almannastovuni, Tórshavn er leyst at søkja frá 1. januar 1985.

Socialráðgevarin verður løntur sambært 12. lønarflokk í sáttmálanum millum Starvsmannafelagið og Føroya Landsstýri.

Skrivlig umsókn við próvskjølum og møguligum viðmælum verður at senda Almannastovuni, Postboks 196, Tórshavn í seinasta lagi 21. desember 1984.

Í umsóknini skal sigast frá, nær viðkomandi kann taka við starvinum.

Almannastovan